

negrænser. Vi bliver nødt til at konstatere, at det er et faktum, at arbejdskraften i dag bevæger sig langt hen over kommunegrænser, hvad enten det er pendling efter job over lange afstande, eller det simpelt hen bare er, at man kører 5 km hen til sit job i nabokommunen. Det vil også i fremtiden finde sted.

Tidligere talte Venstres ordfører om, at man nu fik forankret de her jobcentre ude i kommunerne, og at der var kommuner, der var tilstrækkelig store og bæredygtige til at løse de her opgaver. Vi sidder altså med kommuner med kun 20.000 indbyggere. Vi sidder med kommuner, hvor vi visselig kan gå ud og kigge på dem og sige: Her er kommuner, hvor man egentlig ikke har en erhvervsstruktur, der gør, at man vil kunne tilbyde de ledige, der er og kommer inden for kommunens grænser, tilstrækkelig velkvalificerede tilbud.

Endelig kommer så spørgsmålet: Kan man tilbyde noget kvalificeret, og har man de tilstrækkelige ressourcer og den tilstrækkelige arbejdskraft i de nye jobcentre? Der er vi voldsomt bekymrede over den måde, hvorpå man med en tynd pensel kommer til at smøre medarbejderne fra arbejdsformidlingen ud i de nye jobcentre, og at man dermed også ødelægger den faglighed, der i dag er forankret i AF-systemet, og at man dermed forhindrer, at de ledige får det rigtige tilbud på det rigtige tidspunkt.

Så er der hele denne her særlige konstruktion, som man kalder en slags forsøgskonstruktion, med C-centrene i lovkomplekset, hvor man fuldstændig kommunaliserer i hvert fald ti jobcentre, og hvor man giver kommunerne det fulde ansvar for hele beskæftigelsesindsatsen.

Vi er bekymret over, om man ude i kommunerne og særlig i de kommuner med de ti C-centre overhovedet vil kunne løfte opgaven. Vi bliver nødt til at konstatere, at der er kommuner, som allerede i dag har svært ved at løfte opgaven, og som ikke overholder bare de mest basale lovgivningsmæssige krav og forpligtelser over for de ledige. Vi tror sådan set ikke, at det bliver nemmere, når vi ved, at vi har en regering, som lægger stramme økonomiske bånd på kommunerne og ikke nødvendigvis vil give kommunerne det nødvendige økonomiske råderum til at kunne løfte den opgave, som de nu bliver sat over for med C-centrene. Vi mener sådan set, at man kommer til at spille hasard med de mange ledige.

Skulle man nu have valgt en eller anden strategi, havde man vel valgt en strategi, der hand-

lede om at sige, at det kunne være, at man troede, at de her C-centre var en god idé, og så skulle man jo have oprettet dem som forsøg. Men ikke engang det har man valgt.

Hvis man nu havde haft lidt respekt for det forlig, som vi indgik i fællesskab om »Flere i arbejde« for et par år siden, havde man taget forligspartierne med på råd, var gået i dialog og havde ventet på, at den evaluering af de igangværende forsøg med samarbejder ude i kommunerne var nået til vejs ende, at vi i fællesskab havde evalueret, hvorvidt der var gode ideer i samarbejderne og i de fælles jobcentre for så at se, om det var en vej, vi skulle bevæge os ad, i stedet for som nu uden erfaring og uden evaluering, at regeringen og Dansk Folkeparti bevæger sig ind i en ren kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen.

Parterne har kritiseret denne her reform. Både arbejdsgiver- og lønmodtagersiden kritiserer denne her reform. Det er også en reform, som er et brud på en lang tradition for, at vi her i Folketinget rent faktisk forsøger at lave nogle brede forlig om noget af det, der er allermost vigtigt og allermost fundamentalt med hensyn til at løfte store vigtige opgaver, nemlig hele arbejdsmarkedspolitikken, der jo er forudsætningen for, at vi, når vi sørger for, at vi har en lav ledighed, også har råd til velfærd. Nu bryder man den tradition og laver et snævert forlig med Dansk Folkeparti.

Endelig er det en reform, som på en lang række områder i stedet for at bevæge sig fremad måske bevæger sig tilbage. Vi har et par ændringsforslag, som vi lidt senere skal tage stilling til, der handler om ligestillingsproblematikken. Regeringen har skrevet et fint bidrag til betænkningen, men i realiteten handler det jo om, at man også her havde en chance og en mulighed for at forankre nogle af de opgaver, der er på ligestillingsområdet og med hensyn til beskæftigelsesindsatsen, i den lovgivning, vi nu behandler. Det afviser regeringen, og man kan spørge sig selv hvorfor.

Kl. 14.55

Hvad sker der egentlig for den enkelte ledige? Hvad er konsekvensen for den enkelte ledige af denne reform? Bliver det lettere at være ledig i Danmark med denne her reform? Svaret er nej. Kommer man hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet og får job, når man er ledig med denne her reform? Svaret er nej. Får de ledige nu nogle bedre redskaber, således at de kan blive bedre stillet over for uddannelses- og aktive-